

[ROZPOŚCIERACZ *sb m*

N sg rozpości(e)racz.

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Ten, kto rozpościera [czego]: Ták mowi Bog Iehowá/ ńtworzyćiel niebios/ y rozpościeráćz ich
[creans caelos et extendens eos] *BudBib Is 42/5 (Linde).*

KW